

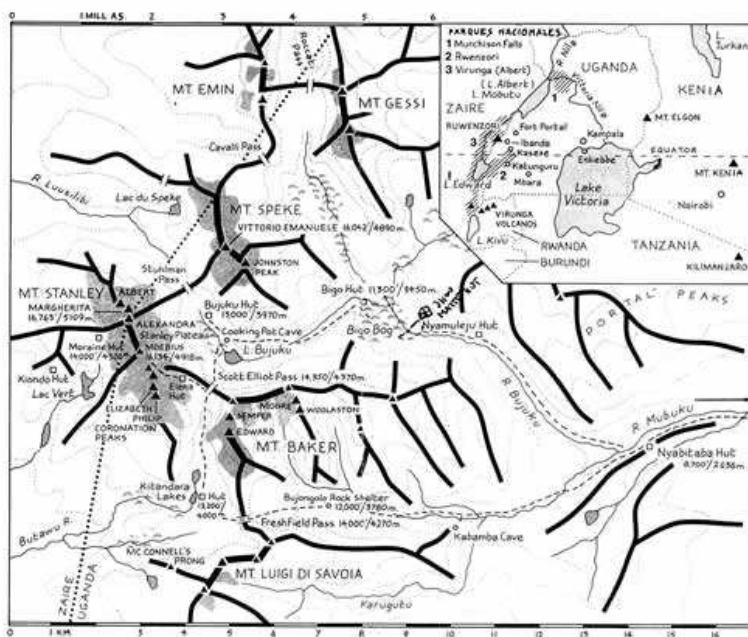

RUWENZORI - ITURI 2007

„*Krajina vypadala tak, jako by jí namaloval Hieronymus Bosch ve své fantazii*“ píše Harrer ve svém deníku o pohoří Ruwenzori.

Heinrich Harrer pobýval v oblasti pralesa Ituri a pohoří Ruwenzori během svých dvou expedic v letech 1957 a 1977. Jako osmý v historii završil pobyt v horách výstupem na vrchol Margherita Peak (5.109 m) v oblasti Mt. Stanley. Cílem našeho pobytu v horách RUWENZORI (Uganda) bude absolvovat trek BUJUKU–MBUKU v oblasti národního parku **Mount Ruwenzori National Park**, v případě přijatelných klimatických podmínek podniknout pokus o dosažení vrcholu Margherita Peak, zaznamenat unikátní rozmanitost přírody (mj. obří starčeky, lobelky, stromové vřesovce) a ústup ledovců.

Měsíční hory, Deštné hory, Kolébka mraků... To vše jsou výstižné názvy pro toto pozoruhodné pohoří. Ruwenzori leží na západní hranici Ugandy. Jeho masív se táhne mezi dvěma jezery v příkopové proláclině, ve které je téměř každý pahorek vulkanického původu. Pouze toto pohoří však vzniklo vyzdvižením krystalického podloží v délce zhruba 120 km a šířce necelých 50 km. Je považováno za třetí nejvyšší pohoří Afriky (hned několik vrcholů převyšuje 5.000 m) a současně tvoří klimatický předěl mezi západním čistě rovníkovým a východním vlhkým klimatem. To je důvod, proč v celé oblasti velmi často prší a proč zde, jen kousek od rovníku, leží na vrcholcích hor stálý sníh a údolí vyplňují velké ledovce. Vlivem globálního oteplování a tím spojeným změnám klimatu dochází k úbytku ledové masy. Podle některých odborníků jsou změny dramatické i z důvodu, že oblast je důležitou zásobárnou vody v regionu. Ta napájí především řeku Nil. Právě odtud teče ohromná spousta vody, která dále po proudu umožňuje život v pouštních a polopouštních oblastech Súdánu a Egypta. **Mizení ledu může mít vážné důsledky pro místní obyvatele i samotný ekosystém. Zaznamenat, nakolik došlo k úbytku ledovců v pohoří Ruwenzori od doby expedice H. Harrera je jedním z cílů naší expedice.**

Plán treku: po vyřízení formalit v Nyakalengija výstup podél řeky Bujuku do Nyabitata (1. tábor), John Matte Hut (2. tábor), chata Bujuku (3.tábor), Elena (4. tábor) odtud v případě příznivých podmínek pokus o vrchol Margherita (5.109 m), chata Kitandara (5.tábor), Myabatita (6.tábor)

Oblast je výjimečná rozmanitostí i druhovou cizorodostí rostlinstva. Typickou zvláštností jsou obří starčeky, lobelky a stromové vřesovce. Jejich příbuznost s podobnými rostlinami jihoamerických And

evokuje otázky jejich vzniku a vývoje. 5.000 milimetrů průměrné hodnoty naměřených srážek za rok – to znamená každý den vydatný liják, navíc každý den „léto“, každá noc „zima“. Rozsáhlé bažiny sahají do vysokých poloh...

Národní park pohoří Ruwenzori byl roku 1994 zapsán na Seznam světového dědictví UNESCO jako přírodní památka. Ani této oblasti se v minulých letech nevyhnula občanská válka. Po vítězství vzbouřeneckých jednotek byl pro turisty opětovně otevřen 2.července 2001.

Sazba vstupného (je různá pro Afričany a ostatní cizince) se pohybuje ve stovkách dolarů na osobu. Pro rozpočet naší expedice je uvažována částka 700 USD za osobu (jedná se sazbu ověřenou v roce 2006, která zahrnuje vstup do parku, průvodce, 4 nosiče, ubytování – shelter, poplatky za palivo). Pro výstup na vrchol Margherita Peak je nutná horolezecká výzbroj (cepíny, mačky, lana..)

Pochod v bažinách, *foto: David Zoufalý*

Lobélie a nikde nekončící, stále přítomné bažiny a vřesoviště, *foto: David Zoufalý*